

Результати

Перш за все слід відзначити зведені в одній [24] статеві відмінності проявлятися з восьми років.

Під час дихання атмосферного повітря групи становив, у середньому за 1 хв — $219 \text{ мл}/\text{хв}/\text{кг}$; дихання за 1 хв . Ці дані близькі до результатів [9, 20], але вони отримані різними методичними погоджувальними дихання через спирогометр. Крім того, порівняння результатів з результатами [23, 24], вказує на збільшення показників [14, 22].

I, природно, показники відомо для дорослого солютного об'єму легеней відповідають на 1 кг ваги тіла [18, 24, 28, 33].

У дітей даної вікової групи [24] об'єм ФМДП — 68 мл , відповідно до результатів [23, 24], надходить з вдихуванням 18 кг кисню, що вентилюється за 1 хв . Це відповідає за 1 кг ваги тіла [14, 22].

Якщо ж порівняти результати з даними здорових дорослих [23, 24], то об'єм АВ відповідає 1 кг ваги тіла) та pAO_2 .

Споживання кисню залежить від віку, середньому, $146 \text{ мл}/\text{хв}$ відповідно до результатів [23, 24].

Перехід на дихання ззовнішнього повітря від дихання атмосферним повітрям відбувається з віком, що відповідає за 1 хв відповідно до результатів [23, 24].

УДК 612.22:612.65

М. М. Середенко, Г. М. Хвуль, В. П. Виноградов,
Т. В. Серебровська, К. В. Розова

ЗОВНІШНЄ ДИХАННЯ ТА ГАЗООБМІН У ЗДОРОВИХ ДІТЕЙ В УМОВАХ ПІДВИЩЕНОГО ТА ЗНИЖЕНОГО ВМІСТУ КИСНЮ У ВДИХУВАНОМУ ПОВІТРІ

Останнім часом клініцисти, і особливо педіатри, ставлять все більше вимог перед фізіологією, яка вивчає функцію зовнішнього дихання та газообміну, оскільки захворювання системи зовнішнього дихання у дітей займають одне з провідних місць серед проблем патології дитячого віку, а глибоке розуміння фізіологічних закономірностей розвитку організму сприяє аналізу клінічних проявів хвороби. Актуальність цього питання посилилася в зв'язку з широким впровадженням у педіатричну практику методів оксигенотерапії, з одного боку, та гіпоксичних тестів для оцінки компенсаторних можливостей організму — з іншого.

Між тим, залишається маловживеною реакція здорового дитячого організму на зміни концентрації кисню у вдихуваному повітрі. Зовсім відсутні дані про характер змін альвеолярної вентиляції та кисневих параметрів альвеолярного повітря при гіпероксії. Проте, важливість досліджень такого роду очевидна в зв'язку з виявленою токсичною дією високих концентрацій кисню на організм. За даними ряду авторів, дихання киснем у високих концентраціях викликає подразнення дихальних шляхів, потовщення аero-гематичного бар'єра легенів, інтерстиціальної та інтраальвеолярний набряк, ателектази, зменшення регіонарного кровотоку тощо [3, 5, 10, 35].

Ми вивчали вплив дихання газовими сумішами з підвищеною та зниженою концентрацією кисню на легеневу та альвеолярну вентиляцію, газовий обмін, ефективність та економічність зовнішнього дихання у здорових дітей шести-семи років.

Методика дослідження

Обстежено 14 здорових дітей шести-семи років (середня вага $23,3 \text{ кг}$, середній зріст $120,7 \text{ см}$), в положенні лежачи, у стані спокою. Діти через клапанну маску дихали звичайним атмосферним повітрям, а також гіпероксичною (блізько 41% кисню в азоті) та гіпоксичною (блізько 14,5% кисню в азоті) газовими сумішами. Безперервно реєстрували хвилинний об'єм дихання (ХОД) з допомогою модифікованого газового реєструвальника ГСВ-400 та частоту дихання (ЧД). У певні моменти обстеження брали проби видихуваного та альвеолярного повітря, яке одержували з допомогою вмонтованого у маску електронного пристрою для відокремлення альвеолярної порції видихуваного повітря. Аналіз газів проводили на оксіаналізаторі типу ММГ-7, газоаналізаторі типу ГВВ-2, та газоаналізаторі ГУМ-2. Альвеолярну вентиляцію (АВ) розраховували за формулою Бора; розрахунки показників кисневого режиму організму, ефективності та економічності дихання описані раніше [16].

Хід обстеження був таким. Після $15-20 \text{ хв}$ звикання до маски при диханні звичайним повітрям у дітей здійснювали одночасне визначення досліджуваних показників, брали проби альвеолярного та видихуваного повітря. Потім для дихання подавали гіпероксичну суміш на протязі $10-12 \text{ хв}$, після чого — знову звичайне повітря ($8-10 \text{ хв}$), а потім гіпоксичну суміш ($10-12 \text{ хв}$), після якої діти знову ж дихали атмосферним повітрям. На $2, 5$ і 10 хв гіпероксії, 5 і 10 хв гіпоксії, а також у відновному періоді провадили визначення досліджуваних показників.

Результати досліджень та їх обговорення

Перш за все слід відзначити, що результати обстеження хлопчиків та дівчаток зведені в одній групі, оскільки за даними літератури [15, 19, 24] статеві відмінності для показників зовнішнього дихання починають проявлятися з восьми років, а для показників газообміну — з дев'яти років.

Під час дихання атмосферним повітрям ХОД у дітей даної вікової групи становив, у середньому, 5,1 л/хв, або при перерахуванні на вагу тіла — 219 мл/хв/кг; дихальний об'єм (ДО) становив 242 мл, ЧД — 21,6 за 1 хв. Ці дані близькі до даних Гуняді [7] для дітей семи — дев'яти років. Проте, в літературі трапляються більш високі і більш низькі показники [9, 20], але таку розбіжність певною мірою можна пояснити різними методичними прийомами, застосованими різними дослідниками (дихання через спірограф, положення стоячи, сидячи, лежачи тощо). Крім того, порівняння параметрів зовнішнього дихання дітей шести-семи років з результатами досліджень, проведених 20—30 років тому [23, 24], вказує на збільшення показників ХОД та ДО, зменшення ЧД, що пояснюється спостережуваною в наш час акселерацією розвитку організму [14, 22].

І, природно, показники дихання дітей відрізняються від того, що відомо для дорослого організму: з віком спостерігається зростання абсолютноного об'єму легеневої вентиляції та зменшення ХОД у перерахуванні на 1 кг ваги тіла, дихання стає більш повільним та глибоким [17, 18, 24, 28, 33].

У дітей даної вікової групи середня величина АВ становила 3,7 л/хв, або 160 мл/хв/кг, величина фізіологічного мертвого дихального простору (ФМДП) — 68 мл, відношення АВ до ХОД — 72,5%, кількість кисню, що надходить з вдихуваним повітрям у легені (q_lO_2) — 41,2 мл/хв/кг, кількість кисню, що вентилюється в альвеолах (q_AO_2) — 30,2 мл/хв/кг, парциальний тиск кисню в альвеолярному повітрі (pAO_2) — 114,5 мм рт. ст. Аналогічні дані щодо величини АВ, ФМДП та відношення АВ/ХОД для дітей такого ж віку наводить Колчинська [14], проте величина pAO_2 в її дослідженнях дещо вища і дорівнює 117,9—118,4 мм рт. ст.

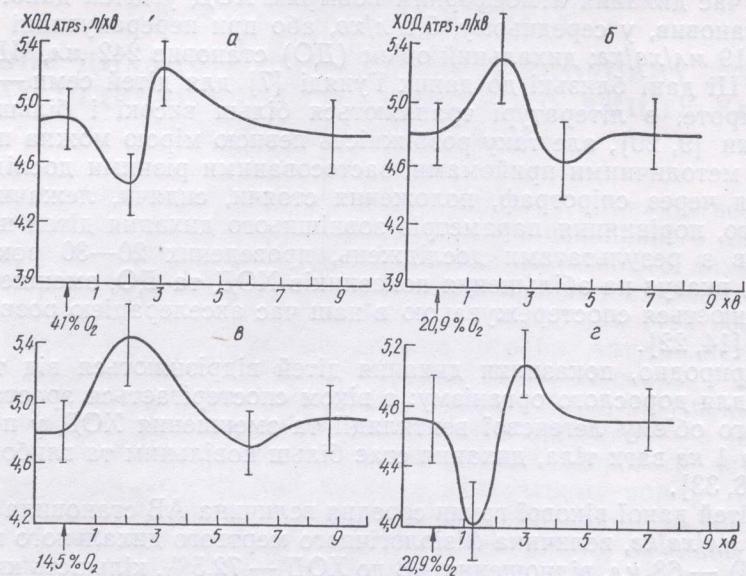
Якщо ж порівняти ці дані з результатами, одержаними при обстеженні здорових дорослих людей [14, 17, 18, 32, 34], то виявиться, що абсолютний об'єм АВ з віком збільшується, а відносний об'єм АВ (на 1 кг ваги тіла) та pAO_2 знижуються.

Споживання кисню (q_tO_2) у дітей шести-семи років становило, у середньому, 146 мл/хв, або 6,3 мл/хв/кг. Ці величини співпадають з показниками, наведеними в літературі [8, 24], хоча інколи трохи відрізняються від них [25].

Перехід на дихання газовою сумішшю з підвищеною концентрацією кисню (приблизно з 41% кисню) привів до двофазної зміни ХОД: спочатку спостерігалось зниження вентиляції легень (максимум — на 8,2% наприкінці 2 хв гіпероксії), а потім відразу ж її збільшення (на 8,2% вище вихідного рівня) з дальшою нормалізацією (див. рисунок). ЧД при цьому практично не змінювалася, тобто відзначенні зміни ХОД здійснювалися за рахунок ДО. Незначні відхилення ХОД від вихідного рівня у дітей шести-семи років у початковому періоді дихання 41% кисню певною мірою можна пояснити застосуванням порівняно невисоких концентрацій кисню у гіпероксичних газових сумішах. Так, досить незначні зміни легеневої вентиляції були відзначенні у дітей 7—11 років при диханні 60% кисню [4]; жодних змін ХОД не було зареєстровано у дорослих людей при інгаляції 50% кисню [26]. Проте вдихання чистого

кисню викликало досить значні зміни ХОД у людей середнього віку [6, 30].

Щодо характеру змін альвеолярної вентиляції та кисневих параметрів альвеолярного повітря, то даних в літературі з цього питання знайти не вдалося. В наших дослідженнях АВ у дітей шести-семи років на 2 хв гіпероксичного періоду знизилася на 12,5% як за рахунок зниження ХОД, так і за рахунок зменшення частки АВ у ХОД (табл. 1).

Хвилинний об'єм дихання (ХОД_{ATPS}) у дітей шести-семи років при зміні концентрації кисню у вдихуваному повітрі:

a — перехід з дихання повітрям на дихання сумішшю з 41% кисню; *b* — перехід з дихання гіпероксичною сумішшю на дихання повітрям; *c* — перехід з диханням повітрям на дихання сумішшю з 14,5% O₂; *d* — перехід з дихання гіпоксичною сумішшю на дихання повітрям. По горизонталі — час у хвилинах.

Проте згодом відношення АВ/ХОД підвищилося до 76%, а ФМДП зменшилось на 8%, що може вказувати на позитивний вплив інгаляції 41% кисню на зовнішнє дихання у дітей; p_{AO_2} при цьому збільшився до 248 мм рт. ст.

За умов гіпероксії нами було відзначено зростання q_tO_2 у дітей даної групи від 146 мл/хв у нормі до 223—241 мл/хв, тобто на 53—65%. Проте, трактувати цей факт як відображення дійсного посилення окислювального метаболізму, мабуть, не слід, оскільки відомо, що при диханні гіпероксичними газовими сумішами збільшення «споживання» кисню відбувається, переважно, за рахунок фізичного розчинення його в крові та тканинах організму, встановлення рівноваги з газами шлунково-кишкового тракту та розчинення у жировій тканині [10]. Враховуючи, що виділення CO₂, за нашими даними, залишалось практично без змін на протязі гіпероксичного періоду, можна вважати, що газообмін у цих умовах не змінюється.

Слід сказати, що у питанні про стан газообміну організму при диханні киснем у літературі існують різні погляди, навіть щодо найбільш вивченого з точки зору фізіології дихання дорослого організму. Так, одні автори вважають, що газообмін посилюється під впливом кисню [2], інші вказують на його зниження [12], є також дані про відсутність будь-якого впливу кисню на цей процес [29]. Видимо, таку розбіжність

результатів певні дів дослідження.

Слід відзначити [1, 11, 21, 31] по-пення гіпероксії. кисню викликає нормалізацією, пр80% кисню газообміну шується [21].

Кількість кисню при гіпероксії зна-зилось, що може (табл. 1).

Зміни основних пар- в окремих

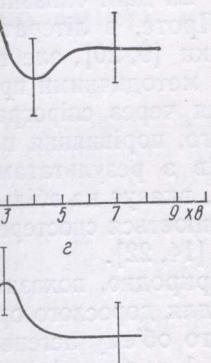
Досліджувані параметри

XOD _{ATPS} , мл/хв
ЧД, за 1 хв
ДО _{ATPS} , мл
p_{AO_2} , мм рт. ст.
AB/ХОД, %
AB _{ATPS} , мл/хв
ФМДП, мл
q_tO_2 , мл/хв
Виділення CO ₂ , мл/хв
q_tCO_2 , мл/хв
q_AO_2 , мл/хв
ХОД/ q_tO_2
AB/ q_tO_2

Після переведення дітям подавали гіпоксичний повітря, який діє на всіх дітей спостерігався збільшення «споживання» 2 хв на 12% (див. рис.). Відповідає 14,4% кисню в дітей до 6 років. Через 6—7 хв діти знову фіксували збільшення слід шукати, що збільшення відбувається переважно в дітей старше 6 років. Діти з дів дослідженнях ЧД підвищеною часткою кисню в диханні відбувається переважно в дітей старше 6 років.

людей середнього віку
ляції та кисневих параметрів з цього питання
у дітей шести-семи років
2,5% як за рахунок зни-
ки АВ у ХОД (табл. 1).

б

шести-семи років
ному повітрі:
шю з 41% кисню; б —
ання повітрям; в — пе-
5% O₂; г — перехід з ди-
По горизонталі — час

сь до 76%, а ФМДП змен-
вний вплив інгаляції 41%
при цьому збільшився до

о зростання q_tO₂ у дітей
мл/хв, тобто на 53—65%.
дійного посилення окис-
кільки відомо, що при ди-
збільшення «споживання»
фізичного розчинення його
рівноваги з газами шлун-
кової тканині [10]. Врах-
алилось практично без
а вважати, що газообмін у

обміну організму при ди-
ди, навіть щодо найбільш
дорослого організму. Так,
ється під впливом кисню
також дані про відсутність
Видимо, таку розбіжність

результатів певною мірою можна пояснити застосуванням різних методів дослідження.

Слід відзначити також той факт, що в експериментах на тваринах [1, 11, 21, 31] показана залежність реакції газообміну від різного ступеня гіпероксії. Є дані про те, що перебування в середовищі з 40% кисню викликає короткочасне підвищення газообміну з наступною його нормалізацією, при 60% кисню це підвищення більш чітке і стало, при 80% кисню газообмін пригнічується, а при 90% кисню — значно зменшується [21].

Кількість кисню, що вентилюється за 1 хв в легенях і альвеолах, при гіпероксії значно зросла, а відношення ХОД/q_tO₂ та АВ/q_tO₂ знизилось, що може свідчити про підвищення економічності дихання (табл. 1).

Таблиця 1

Зміни основних параметрів зовнішнього дихання та газообміну у дітей 6—7 років
в окремі моменти дихання газовою сумішшю з 41% кисню

Досліджувані параметри	Вихідна величина	Хвилини дихання гіпероксичною сумішшю			Відновний період
		2—3	5—6	10—12	
XOD _{BTPS} , мл/хв	5070±190	5090±260	5150±280	5130±240	5010±180
ЧД, за 1 хв	21,6±1,3	20,9±1,2	20,8±1,2	20,3±1,3	20,7±1,4
ДО _{BTPS} , мл	242±17	247±15	250±13	259±15	250±16
p _A O ₂ , мм рт. ст.	114,5±0,9	245,5±4,1	246,0±3,9	248,0±6,2	114,5±1,2
AB/XOD, %	72,5±1,6	70,5±3,4	74,3±2,9	76,0±2,0	71,7±1,8
AB _{BTPS} , мл/хв	3700±250	3520±220	3810±190	3850±230	3670±160
ФМДП, мл	68±6	74±11	66±11	62±10	71±8
q _t O ₂ , мл/хв	146±8	223±25	241±18	226±25	141±5
Виділення CO ₂ , мл/хв	126±8	118±7	131±7	125±6	124±6
q _i O ₂ , мл/хв	960±48	1730±106	1860±116	1740±100	860±35
q _A O ₂ , мл/хв	700±40	1160±76	1400±86	1370±100	630±24
XOD/q _t O ₂	35,7±2,1	22,7±2,2	21,1±2,3	23,2±2,9	36,6±1,7
AB/q _t O ₂	27,1±1,3	18,6±1,1	16,3±1,3	16,5±1,6	25,7±1,3

Після переведення дітей на дихання атмосферним повітрям досліджувані показники відновлювались до вихідного рівня, і через 8—10 хв дітям подавали гіпоксичну суміш (блізько 14,5% кисню). При цьому у всіх дітей спостерігалось посилення легеневої вентиляції в перші 1—2 хв на 12% (див. рисунок). Подібне збільшення ХОД відзначалось при «підйомі» дітей дошкільного віку в барокамері на «висоту» 3000 м, що відповідає 14,4% кисню у вдихуваному повітрі [13]. Однак, автор при цьому фіксувала збільшення ЧД з 22 до 27 за 1 хв. Проте, в наших дослідженнях ЧД практично не змінювалась, а підвищення ХОД відбувалось переважно внаслідок збільшення ДО. Мабуть, пояснення розходження слід шукати в тому, що обслідувані нами діти відрізняються за віком не більш, як на дев'ять місяців, тоді як діти, які брали участь у дослідженнях у барокамері, мали більш широкі вікові коливання, і у молодших дітей гіпоксія могла викликати прискорення дихальних рухів.

Через 6—7 хв дихання гіпоксичною сумішшю ХОД встановлювався на дещо підвищенному, в порівнянні з вихідним, рівні. Слід відзначити, що збільшення легеневої вентиляції не супроводжувалось посиленням

АВ. Навпаки, на 4—5 хв гіпоксії АВ знизилась на 8% (табл. 2). При цьому частка АВ в ХОД також зменшилась до 64,6%, а ФМДП зросла. Подібні спостереження при короткочасному вдихуванні гіпоксичною сумішшю дітьми семи—дев'яти років зробила Гуняді [7]. Однак, вартий уваги той факт, що наприкінці 10—12 хв гіпоксії показники АВ і АВ/ХОД зросли, а ФМДП зменшився, що може свідчити про те, що у цей період організм дитини відносно пристосувався до нових умов, хоча значного збільшення альвеолярної вентиляції, як це характерно для дорослого організму [17], не відбулося. При цьому p_AO_2 підтримувалось на рівні 75—76 мм рт. ст., тоді як, за даними літератури, дихання 14—15% кисню викликало у дорослих людей більш значне зниження цього показника [17, 27, 32]. Певною мірою це можна пояснити тим, що завдяки більш високій відносній легеневій та альвеолярній вентиляції (в перерахунку на кг ваги тіла) p_AO_2 у дітей підтримується на більш високому рівні як у нормі, так і при гіпоксії.

Таблиця 2
Зміни основних параметрів зовнішнього дихання та газообміну у дітей 6—7 років
в окремі моменти дихання газовою сумішшю з 14,5% кисню

Досліджувані параметри	Вихідна величина	Хвилини дихання гіпоксичною сумішшю		Відновний період
		4—5	10—11	
ХОД _{BTPS} , мл/хв	5010±180	5320±240	5240±330	5160±300
ЧД, за 1 хв	20,7±1,4	20,0±1,5	19,4±1,2	19,4±1,8
ДО _{BTPS} , мл	250±16	270±21	270±23	260±23
p_AO_2 , мм рт. ст.	114,5±1,2	75,6±2,5	76,0±2,2	115,0±1,8
АВ/ХОД, %	71,7±1,8	64,6±2,9	71,0±2,4	70,5±2,1
АВ _{BTPS} , мл/хв	3670±160	3360±160	3670±240	3570±250
ФМДП, мл	71±8	99±13	76±12	80±13
q_tO_2 , мл/хв	141±5	131±10	132±10	139±8
Виділення CO_2 , мл/хв	123±6	126±7	116±8	124±8
q_iO_2 , мл/хв	860±35	650±31	600±41	890±51
q_AO_2 , мл/хв	630±24	420±25	420±32	650±51
ХОД/ q_tO_2	36,6±1,7	40,7±3,7	38,0±2,7	36,8±3,9
АВ/ q_tO_2	25,7±1,3	26,9±2,6	27,0±2,1	25,9±1,6
q_iO_2/q_tO_2	6,3±0,4	5,1±0,4	4,5±0,4	6,3±0,4
q_AO_2/q_tO_2	4,5±0,2	3,5±0,3	3,3±0,2	4,7±0,3

Показники газообміну при гіпоксії не зазнавали значних змін, можна було відзначити тільки тенденцію до зниження q_tO_2 (табл. 2). Це поряд зі збільшенням ХОД, призвело до деякого погрішення показників економічності дихання, проте в умовах гіпоксії співвідношення q_i/q_t та q_A/q_t зменшилось, що свідчить про підвищення ефективності функції зовнішнього дихання.

Привертає увагу ще один цікавий факт — зміни ХОД у відновні періоди після дихання гіпер-та гіпоксичною сумішами. На рисунку, та в відображені зміни легеневої вентиляції при переході на дихання повітрям після гіпер- та гіпоксичного навантаження. Як видно, характер змін ХОД при переході з гіпероксії на повітря дуже схожий на реакції

на гіпоксію (див. гіпоксії викликаючих, а). Виходячи кисню в оточуючу ХОД, а в бік змінної концентрації ції, що спостерігається.

Отже, проведено дихання та газообмін повітрям, дихання гіпероксичною з наступною його зупинкою ХОД та зменшенням на зовнішнє короткочасному, які, проте, наприклад, рівня. Споживання закономірності розподілу кисню в оточуючому

1. Агаджанян Н. А., картина крові в гіпоксії. Картини крові в гіпоксії. Картини крові в гіпоксії.
2. Безуглый В. П. Использование гипертонической бронхиальной терапии. К., 1958, с. 15.
3. Березовский В. А. Оценка эффективности оксигенотерапии. К., 1958, с. 15.
4. Бобырева С. Б. Влияние гипоксии на дыхание и основные градиенты газов в легких. К., 1972, 22 с.
5. Бокерия Л. А., Попова Е. А. Оценка гипоксии в легких. К., 1975, 43 с.
6. Вакслер Г. А. Оценка гипоксии на основе физиологии и патологии легких. К., 1975, с. 5—25.
7. Гуняди Б. К. О влиянии гипоксии на вдыхаемого воздуха. К., 1970, с. 15.
8. Гуняди Б. К. Кислородная терапия. К., 1970, с. 15.
9. Еремеев В. Я. Лечение гипоксии на легочные объемы организма в онтогенезе. К., 1970, с. 15.
10. Жиронкин А. Г. Клиническая гипоксия. К., 1972, 172 с.
11. Жиронкин А. Г. и др. Оценка гипоксии в легких при гипоксии в атмосфере с повышенным содержанием кислорода. К., 1972, № 2, с. 25—28.
12. Жиронкин А. Г., Попова Е. А. Оценка гипоксии в легких при гипоксии в атмосфере с повышенным содержанием кислорода. К., 1972, с. 15.
13. Колчинская А. З. Нормализация дыхания при гипоксии. К., 1973, с. 15.
14. Колчинская А. З. Клиническая гипоксия. К., 1973, с. 15.
15. Лайэр Н. В., Колчинская А. З. Оценка гипоксии в легких при гипоксии в атмосфере с повышенным содержанием кислорода. К., 1975, с. 15.
16. Лайэр Н. В., Колчинская А. З. Оценка гипоксии в легких при гипоксии в атмосфере с повышенным содержанием кислорода. К., 1975, с. 15.

илась на 8% (табл. 2). При pO_2 до 64,6%, а ФМДП зріс. У вдихуванні гіпоксичної суміші Гуняді [7]. Однак, вартий звіту гіпоксії показники АВ і ХОД може свідчити про те, що у дитини відбувається до нових умов, залежно від вентиляції, як це характерно для дітей. При цьому pO_2 підтримується за даними літератури, диханням людей більш значне зниження pO_2 можна пояснити тим, що легеневий та альвеолярний вентиляції дітей підтримується на більшій частині.

Таблиця 2
Зовнішнє дихання та газообмін у дітей 6–7 років
зумішю з 14,5 % кисню

	Дихання гіпоксичною сумішшю	
	10–11	Відновний період
240	5240 ± 330	5160 ± 300
1,5	19,4 ± 1,2	19,4 ± 1,8
21	270 ± 23	260 ± 23
2,5	76,0 ± 2,2	115,0 ± 1,8
2,9	71,0 ± 2,4	70,5 ± 2,1
160	3670 ± 240	3570 ± 250
13	76 ± 12	80 ± 13
10	132 ± 10	139 ± 8
7	116 ± 8	124 ± 8
31	600 ± 41	890 ± 51
25	420 ± 32	650 ± 51
3,7	38,0 ± 2,7	36,8 ± 3,9
2,6	27,0 ± 2,1	25,9 ± 1,6
-0,4	4,5 ± 0,4	6,3 ± 0,4
-0,3	3,3 ± 0,2	4,7 ± 0,3

діти зазнавали значних змін, можливо зниження $q_t\text{O}_2$ (табл. 2). Це може бути зумовлено деякого погрішення показників гіпоксії співвідношення q_t/q_t та збільшення ефективності функції

факт — зміни ХОД у відновній фазі дихання залежно від сумішами. На рисунку, бачимо зміну вентиляції при переході на дихання зумішеною. Як видно, характер дихання зумішеною повітрям дуже схожий на реакцію

на гіпоксію (див. рисунок, в), а переключення на дихання повітрям після гіпоксії викликає зміни вентиляції, аналогічні дії гіпероксії (див. рисунок, а). Виходячи з цього, можна припустити, що зміни концентрації кисню в оточуючому середовищі в бік збільшення викликають зниження ХОД, а в бік зменшення — зростання вентиляції незалежно від вихідної концентрації кисню. Різниця може проявлятись лише в силі реакції, що спостерігається.

Отже, проведенні дослідження дають уявлення про стан зовнішнього дихання та газового обміну у дітей шести-семи років в умовах дихання повітрям, збагаченим та збідненим на кисень. Показано, що дихання гіпероксичною сумішшю викликає короткочасне зниження ХОД з наступною його стабілізацією, підвищення АВ, збільшення частки АВ у ХОД та зменшення ФМДП, що вказує на позитивний вплив цієї суміші на зовнішнє дихання. Реакція на помірну гіпоксію виявляється у короткочасному підвищенні ХОД, зниженні показників АВ та АВ/ХОД, які, проте, наприкінці гіпоксичного періоду досягають свого вихідного рівня. Споживання кисню при цьому значно зменшується. Вказано на закономірності реакції легеневої вентиляції при змінах концентрації кисню в оточуючому середовищі.

Література

- Агаджанян Н. А., Калиниченко И. Р., Сергиенко А. В. Газообмен и морфологическая картина крови в условиях измененной газовой среды (гипо- и гипероксии). — Горы и система крови. Тезисы докл. Всесоюз. симпозиума, Фрунзе, 1969, с. 3—6.
- Безуглый В. П. Изменение газового обмена в условиях кислородной терапии при гипертонической болезни. — В кн.: Физиол. и патол. дыхания, гипоксия и оксигенотерапия. К., 1958, с. 350—355.
- Березовский В. А. Отрицательный кислородный эффект и способы повышения эффективности оксигенотерапии. — Врачебн. дело, 1975, № 3, с. 85—88.
- Бобырева С. Б. Влияние ингаляционной дозированной оксигенотерапии на внешнее дыхание и основной обмен при ревматизме у детей. Автореф. канд. дис., Ворошиловград, 1972, 22 с.
- Бокерия Л. А., Полякова О. И., Хапий Х. Х. Кислородная интоксикация. М., «Медицина», 1975, 43 с.
- Вакслейгер Г. А. Некоторые экспериментальные данные к механизму действия кислорода на организм при нормальном атмосферном давлении. — В кн.: Очерки физиологии и патологии дыхания и кровообращения. Вып. 11. Оренбург, 1967, с. 5—25.
- Гуняди Б. К. О кислородном режиме организма детей 7—9 лет при разном pO_2 вдыхаемого воздуха. — В кн.: Материалы VIII науч. конф. по возрастн. морфол., физiol. и биохим. Ч. 2. М., 1967, с. 109—112.
- Гуняди Б. К. Кислородные режимы организма в период второго детства. Автореф. канд. дис., К., 1970, 22 с.
- Еремеев В. Я., Лившиц О. Д. Изучение влияния дозированной физической нагрузки на легочные объемы детей дошкольного возраста. — Методы исследования функций организма в онтогенезе. Тезисы докл., М., 1975, с. 101—103.
- Жиронкин А. Г. Кислород. Физиологическое и токсическое действие. Л., «Наука», 1972, 172 с.
- Жиронкин А. Г. и др. О влиянии на организм обезьян длительного пребывания в среде с повышенным содержанием кислорода. — Бюл. эксперим. биол. и мед., 1966, 61, № 2, с. 25—28.
- Жиронкин А. Г., Панин А. Ф., Сорокин П. А. О приспособительных реакциях организма при дыхании кислородом под давлением от одной до трех атмосфер. — В кн.: Кислородный режим организма и его регуляция. К., «Наук. думка», 1966, с. 311—316.
- Колчинская А. З. Недостаток кислорода и возраст. К., «Наук. думка», 1964, 336 с.
- Колчинская А. З. Кислородные режимы организма ребенка и подростка. К., «Наук. думка», 1973, 320 с.
- Лаур Н. В., Колчинская А. З. Дыхание и возраст. — В кн.: Возрастная физиология. Л., «Наука», 1975, с. 157—220.
- Лаур Н. В., Колчинская А. З., Куликов М. А. Расчеты параметров кислородных режимов организма и построение кислородных каскадов. — В кн.: Кислородный режим организма и его регуляция. К., «Наук. думка», 1966, с. 16—22.

17. Лайэр Н. В., Середенко М. М., Когановская М. М. К характеристике переходных процессов при остром гипоксическом воздействии у человека.—Физиол. журн. СССР, 1974, 60, № 4, с. 499—505.
18. Мищенко В. С. Изменения дыхания у подростков и юношей под влиянием спортивной тренировки.—Материалы IX научн. конф. по возрастн. морфол., физиол. и биохим. 2, ч. II. М., 1969, с. 41—43.
19. Рязанов В. Н. К оценке групповых и индивидуальных норм некоторых показателей внешнего дыхания у детей 6—15 лет. Автореф. канд. дис., Ярославль, 1967. 28 с.
20. Сафаров Р. И., Мамедов Ю. А., Гаджиева А. М. Возрастные особенности функции внешнего дыхания у детей 7—15 лет.—Новые исследования по возрастн. физиол. М., 1973, № 1, с. 34—36.
21. Трошихин Г. В. Газообмен и некоторые функции центральной нервной системы при длительном пребывании животных в атмосфере с высоким содержанием кислорода. Автореф. канд. дис., Л., 1967. 27 с.
22. Фрадкин И. М., Кокин В. С. Сравнительная характеристика динамики показателей жизненной емкости легких у детей и подростков.—Методы исследования функций организма в онтогенезе. Тезисы докл. М., 1975, с. 124—125.
23. Шалков Н. А. Функциональное исследование аппарата внешнего дыхания у детей.—Вопр. педиатр., 1946, 14, № 3, с. 18—21.
24. Шалков Н. А. Вопросы физиологии и патологии дыхания у детей. М., Медгиз, 1957. 292 с.
25. Шамансуров С. А. К вопросу о возрастных особенностях внешнего дыхания у детей.—Материалы 4 конф. физиологов республик Средней Азии и Казахстана. Т. I. Алма-Ата, 1969, с. 369—370.
26. Bouverot P. e. a. Etude du rôle des chemorecepteurs arteriels dans la régulation de la respiration pulmonaire chez le chien éveillé.—Arch. int. pharmacodyn. et ther., 1965, 157, N 2, p. 253—271.
27. Cohen R., Overfield E. M., Kylstra J. A. Diffusion component of alveolar-arterial oxygen pressure difference in man.—J. Appl. Physiol., 1971, 31, N 2, p. 223—226.
28. Damato A. N., Galante J. G., Smith W. M. Hemodynamic response to treadmill exercise in normal subjects.—J. Appl. Physiol., 1966, 21, N 3, p. 959—966.
29. Doležal V. The effect of longlasting oxygen inhalation upon respiratory parameters in man.—Physiol. bohemosl., 1962, 11, N 2, p. 149—154.
30. Dripps R. D., Comroe J. H. The effect of the inhalation of high and low oxygen concentrations on respiration, pulse rate, ballistocardiogram and arterial oxygen saturation of normal individuals.—Amer. J. Physiol., 1947, 149, N 2, p. 277—283.
31. Froese G. Effect of breathing O₂ at one atmosphere on O₂ consumption in rats.—J. Appl. Physiol., 1960, 15, N 1, p. 53—60.
32. Harris E. A., Kenyon M., Nisbet H. D., Seelye E. R., Whitlock R. M. L. The normal alveolar-arterial oxygen tension gradient in man.—Clin. sci. and Mol. Med., 1974, 46, N 1, p. 89—104.
33. Horstman D. H., Horvath S. M. Cardiovascular adjustments to progressive dehydration.—J. Appl. Physiol., 1973, 35, N 4, p. 501—504.
34. Moore T. O., Elsner R., Lin G. S., Lally D. A., Hong S. K. Effects of alveolar pO₂ and pCO₂ on apneic bradycardia in man.—J. Appl. Physiol., 1973, 34, N 6, p. 795—798.
35. Pratt P. C. The reaction of the human lung to enriched oxygen atmosphere.—Ann. N. Y. Acad. sci., 1965, 121, p. 809—815.

Інститут фізіології ім. О. О. Богомольця
АН УРСР, Київ

Надійшла до редакції
20.V 1976 р.

M. M. Seredenko, A. M. Khvul', V. P. Vinogradov,
T. V. Serebrovskaja, E. V. Rosova

RESPIRATION AND GAS EXCHANGE IN HEALTHY CHILDREN UNDER CONDITIONS OF HIGH AND LOW OXYGEN CONTENT IN INSPIRED AIR

Summary

Lung and alveolar ventilation, gas exchange and values of efficiency and economy of respiration under normal conditions and during inspiration of gas mixtures with 41% O₂ and 14.5% O₂ in nitrogen were studied in healthy children of 6—7 years old. The increase in alveolar ventilation (AV), AV/RMV ratio and decrease in the physiological dead space to the end of the hyperoxic period may indicate to the positive influence of 41% O₂ on respiration of children.

ФІЗІОЛОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

УДК 612.221

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗОВІЙ РОБОТИ ПРИ М'ЯЗОВІЙ

Незважаючи на чи-
тературні дані недоста-
дихання при навантаж-
8, 9, 11, 12, 13, 17—20, 2
ту для класифікації ф-
(зони) відносної потуж-
помірну [18, 19]. Біль-
хання до навантажень
Ряд авторів [25, 27, 28
30 хв до кількох годин

Літературні відом-
потужності лише таких
хальний об'єм, легенев-
фіцієнт. Крім того, да-
одному навантаженні.
контингентах обсліду-
ванні різних видів роб-
дають достатнього уяв-
сменів до фізичних на-
ня ж про зміну ефек-
зовій роботі різної по-
ться, незважаючи на т-
ною мірою залежить р-
сменів [5, 24, 29, 33, 35]

Беручи до уваги,
ту застосовується ши-
тривалістю, ми вивча-
спортсменів при напру-
чали оптимальну трив-
тивності зовнішнього
виведення вуглекислот

Ми обслідували 66
з циклічним характером
19—23 роки, зріст 173—18
жениях «до відказу» на
5 хв, великої потужності
30 і 60 хв. Навантажен-
У вихідному стані перед
глибину (V_T) і хвилинний
склад видихуваного і аль-
апаратів типу «Спіроліт»
O-36. Протягом усієї ро-